

לסבא שלי הגיבור,

כותרת שיושבת לי בראש מאז המסע לפולין עם בית הספר במרץ
...2004

מאז השתנו בי כל כך הרבה דברים, והבנתי דברים.
הבנתי חשיבות.

סבא שלי, שרק בזכותך הבנתי את חשיבותה של המדינה שלנו,
מדינת היהודים ואת הצורך לשמור עליה. בשבילך בחרתי במערכה
הלוחמת, ועליך אני חושבת בכל פעם שקשה לי ומדרבנת את עצמי
להמשיך ולא לוותר.

סבא שלי, אתה ששרדת את מדורי התופת של מלחמת העולם
השנייה, שעלית ארצה ונלחמת בשבילה, אולי לא נלחמתי במרון-א-
ראס ולא בבקעת ג'ביל אבל העובדה שלא צילמתי דפים בקריה
וחזרתי כל יום הביתה, קשורה בך!

כתודה שבזכותך יש לנו מדינה, כהערכה על מה שעברת בשבילה,
וכאות ממני אלייך שאתה הסיבה הגדולה ביותר בבחירה שלי להיות
לוחמת, אני מעניקה את "אות מלחמת לבנון השנייה" אשר קיבלתי
ממפקד חילוץ והצלה בצה"ל, בדצמבר 2007 – לך!!!

אוהבת אותך
דרור.

נ.ב.

מי יתן ואף נכד נוסף לא יצטרך לשרת בתקן מלחמה.